Machine Translated by Google

Асосҳои сотсиализми миллӣ

Навиштаҳои аслӣ аз ҷониби Ҷек Элтис

Собиқ иёлати сафедпӯсти Австралия/Шабакаи миллии сотсиалистии NSW

Пешво

Дар хидмат ба пешрафти сотсиализми миллӣ ва мардуми мо

Machine Translated by Google

Мундарица

Шарҳи сотсиализми миллӣ дар як саҳифа ё камтар аз он........................... 1

Шарҳи миллатгароӣ дар дохили сотсиализми миллӣ..................... 2

Шарҳи «сотсиализм» дар дохили сотсиализми миллӣ - чӣ гуна он аз сотсиализми марксистӣ фарқ мекунад.. 3

Қонуни табиӣ 4

Ягонагии синфӣ бар зидди тақсимоти синфӣ 5

Чаро сотсиализми миллӣ капитализмро рад мекунад.................................... 6

Рибокорӣ.. 7

Тахминҳои молиявӣ 8

Масъалаи иттифоқҳои касаба 9

Роҳбарӣ ҳамчун хидмат ба нажод 10

Давлат ба нажод хизмат мекунад... 11

Авторкияи иқтисодӣ: Худкифоӣ барои миллат........................... 12

Оила санги бинои миллат аст 13

Баландшавии абадӣ: Марди оянда 14

Роҳи пешрафт: Сотсиализми миллӣ дар Австралия ва ҷаҳон
.... 15

Machine Translated by Google

Шарҳи сотсиализми миллӣ дар як саҳифа ё камтар аз он

Сотсиализми миллӣ зуҳуроти сиёсии як ҳақиқати бунёдӣ аст: хун сарнавишт аст. Миллати ҳақиқӣ идея, бозор ё маҷмӯаи афроди тасодуфӣ нест. Он як ҷомеаи зиндаи нажодӣ, мардумест, ки бо аҷдоди муштарак, таърих, фарҳанг ваояндаи муштарак пайванд дорад. Ин хун манбаи ҳувият, эҷодкорӣ ва қудрати мост.

«Миллӣ» дар сотсиализми миллӣ маънои онро дорад, ки мо истиқлолияти нажодиро тасдиқ мекунем. Ватани мо танҳо ба мардуми мо тааллуқ дорад. Мо миллатгароии шаҳрвандӣ ва бисёрфарҳангиро рад мекунем, ки пайвандҳои хунии миллатро тавассути муҳоҷирати оммавӣ аз байн мебарад ва бардурӯғ иддао мекунад, ки бегонагон метавонанд ягон вақт қисми насли мо шаванд. Садоқат ба миллат аз садоқат ба хуни худамон оғоз мешавад.

«Сотсиализм» маънои онро дорад, ки ҳар як қарор дар фарҳанг, иқтисод, ҳуқуқ ва ҳаёти ҳаррӯза... бояд ба манфиатҳои дастаҷамъӣ ва пешрафти тамоми нажод хизмат кунад. Он аз сотсиализми марксистӣ, ки ҷанги синфиро барангехта, баробарии бардурӯғро пайгирӣ мекунад, ба куллӣ фарқ мекунад. Он инчунин капитализмро, ки парастиши фоида ва пулро аз некӯаҳволии мардум болотар мегузорад, рад мекунад.

Ба ҷои ин, сотсиализми миллӣ ваҳдати комили синфиро дар дохили ҷомеаи нажодӣ талаб мекунад. Коргарон ва корфармоён, сарватмандон ва камбағалон, бо хун пайванданд ва ҳеҷ гоҳ душман нестанд. Иқтисодиёт, давлат ва ҳамаи муассисаҳо барои хидмат ба мардум вуҷуд доранд. Моликияти хусусӣ ва соҳибкории озод ба шарте эҳтиром карда мешаванд, ки ба нажод фоида оваранд.

Давлат марзҳои моро мустаҳкам мекунад, оилаҳоро тақвият медиҳад, худкифоии иқтисодиро (автаркия) пайгирӣ мекунад ва ҳар гуна қувваеро, ки мехоҳад мардуми моро тақсим ё заиф созад, аз байн мебарад. Роҳбарӣ аз беҳтарин нажоди мо, онҳое, ки аз ҷиҳати хислат, ирода ва садоқат қавитаранд, сарчашма мегирад ва онҳо барои муваффақият ё нокомии миллат масъулияти пурра доранд.

Тамоми система бар Қонуни табиӣ реша дорад: қувват ғолиб меояд, иерархия табиӣ аст ва болоравии қобилият барои пешрафти кулл.

Сотсиализми миллӣ инчунин баландшавии абадии мардуми моро тақозо мекунад, ҳар як насл бояд аз насли қаблӣ қавитар, донотар ва қобилиятноктар бошад. Оила пояи муқаддасест, ки дар он ин оянда таваллуд ва парвариш меёбад.

Сотсиализми миллӣ нажодро аз ҳама чиз болотар мегузорад ва интизом, ягонагӣ ва хидмат ба мардумро талаб мекунад, то мардуми мо тавонанд дар зиндагӣ устувор монанд, шукуфой кунанд ва ба шаклҳои баландтари вуҷуд бирасанд.

Machine Translated by Google

Шарҳи миллатгароӣ дар дохили сотсиализми миллӣ

Миллатгароӣ дар сотсиализми миллӣ маънои онро дорад, ки миллат як ҷомеаи нажодӣ аст. Мо мардуме ҳастем, ки бо хуни муштарак, аҷдод, таърих ва сарнавишти оянда пайванд дорем.

Ин бо этимологияи калимаи "nation" мувофиқ аст, ки аз калимаи лотинии "natio" гирифта шудааст, ки маъноят нажод, қабила ё мардум аст.

Миллати ҳақиқӣ танҳо як идея нест, ки ҳар кас метавонад ба он ҳамроҳ шавад; он ифодаи табиии як халқи нажодӣ аст, ки наслҳо боз дар як замин зиндагӣ, кор ва ҳимоя кардаанд.

Ҳизби Нейсбук тасдиқ мекунад, ки мардуми мо як коллективи нажодӣ ҳастанд ва мо бояд бар заминҳои худ соҳибихтиёрии нажодӣ дошта бошем, ки онҳоро беҳтарин мардуми худамон идора ва роҳбарӣ мекунанд.

Ин хун асоси ҳувият, фарҳанг, қувват ва ҳаққи вуҷуди мост. Ҳар чизе, ки мо ҳастем, аз хуни мо сарчашма мегирад. Садоқат ба миллат аз садоқат ба хуни мо оғоз мешавад.

Мо "миллатгароии шаҳрвандии либералӣ"-ро рад мекунем, ки пайвандҳои хуниро тавассути муҳоҷирати оммавӣ ва бисёрфарҳангӣ аз байн мебарад ва кӯшиш мекунад моро бовар кунонад, ки як хориҷӣ ҳамеша метавонад аз навъи мо бошад.

Миллате, ки хун надорад, хонае бар рӯи рег аст, бо мурури замон он таназзул меёбад ва фурӯ меравад. NS аз мо талаб мекунад, ки хуни худро пеш аз ҳама ҳифз ва пеш барем. Вақте ки хун реша давонда ва муттаҳид мешавад, миллат пойдор ва шукуфон мешавад.

Чунон ки Адольф Гитлер гуфта буд: «Қимматтарин дороие, ки шумо доред, мардуми худи шумост».

Нажоди мо асоси зиндаи ҳама чизест, ки мо ҳастем ва ҳама чизест, ки мо хоҳем шуд ва бояд пеш аз ҳама ҳифз карда шавад.

Machine Translated by Google

Шарҳи «сотсиализм» дар дохили сотсиализми миллӣ - чӣ гуна он аз сотсиализми марксистӣ фарқ мекунад.

Сотсиализм дар сотсиализми миллӣ маънои онро дорад, ки ҳар як қарор ё амал ба манфиатҳои дастаҷамъии нажод (ва аз ин рӯ, миллат) дар маҷмӯъ мувофиқ аст.

Мо як гурӯҳи нажодии одамон ҳастем ва бояд қарорҳое қабул кунем, ки ба нажоди мо дар маҷмӯъ фоида оваранд ва онро пеш баранд. Ин ахлоқ аз нигоҳи фарҳангӣ, ҳуқуқӣ ва сиёсӣ, ки аз ҳукумат сарчашма мегирад, пурра инъикос меёбад.

Ҳар як шахс масъулият дорад, ки ҳангоми пешбурди ҳаёти ҳаррӯзаи худ интихобҳо ва амалҳоеро анҷом диҳад, ки нажоди моро боло мебаранд.

Тиҷорат ва саноат бояд дар фаъолияти худ ба манфиати нажод амал кунанд, яъне мардуми моро заҳролуд накунанд, на саноати ғайриахлоқӣ, ки ба нажоди мо зарар ё зарар расонад.

Ҳукумат бояд ҳамеша сиёсатро аз нигоҳи дуӣ арзёбӣ ва амалӣ кунад: Оё чизе барои нажод хуб аст ё барои он бад? Оё ин моро ҳамчун як мардуми дастаҷамъӣ пеш мебарад ё моро ба ақиб мегузорад?

Сотсиализми гитлерӣ бо амалияҳои сотсиалистии марксистӣ дар мавриди мусодираи моликияти хусусӣ аз афрод, на шӯриши коргарон бар зидди саноат ва соҳибони замин ва на ҷомеаи хаёлии баробарҳуқуқӣ, ки дар он "ҳама баробаранд", ҳеҷ иртиботе надорад.

Сотсиализми миллӣ ба шахс эҳтиром мегузорад, зеро медонад, ки истеъдод ва эҷодкории нажодӣ ҳамчун як фард пайдо мешавад - аз ҳавзаи умумии хуни мо бармехезад.

Бозори озод эҳтиром карда мешавад ва ба он иҷозат дода мешавад, ки шукуфоӣ кунад, ба шарте ки саноат ба нажод (ва аз ин рӯ, миллат) мусбат бошад.

Ҳама чиз бояд барои рӯҳбаланд кардани мардуми мо равона карда шавад.

Machine Translated by Google

Қонуни табиӣ

Қонуни табиӣ қонуни абадӣ ва тағйирнопазири худи табиат аст, принсипҳое, ки тамоми ҳаётро дар сурати озод будан аз дурӯғ, таҳриф, идеология ё тахриб идора мекунанд.

Қонуни табиӣ эълон мекунад, ки қувват бар заъф ғолиб меояд, қодир бар нотавон боло меравад ва иерархия дар ҳар як системаи зинда хос аст.
Иерархияҳо тартиби табиии ҳама мавҷудот мебошанд. Пешвои қавӣ, мувофиқ зинда мемонад, боистеъдод эҷод мекунад ва нажод тавассути ин интихоби табиӣ пеш меравад.

Ҳар як организм дар табиат ҳамеша барои зинда мондан ва афзоиш ёфтани худ мубориза мебарад. Табиат баробарӣ намедиҳад, балки қобилият, кӯшиш ва мутобиқшавиро мукофот медиҳад. Нажоде, ки ин қонунҳоро рад мекунад, заиф мешавад ва мемирад.

Сотсиализми миллӣ Қонуни табииро ҳамчун асоси ҳама гуна тартиботи ҳақиқӣ тасдиқ мекунад.
Мо ин принсипҳоро ихтироъ накардаем. Мо онҳоро мефаҳмем ва ба онҳо итоат мекунем.

Мардуми мо ба ҳамон қонунҳои табиӣ, ки ҳар як мавҷудоти зиндаи дигар дорад, тобеъанд: қавӣ заифонро роҳнамоӣ мекунад, солим насл медиҳад ва қобилиятнок роҳбарӣ мекунад. Ин бераҳмӣ нест; ин худи роҳи зиндагӣ аст. Вақте ки мо бо Қонуни табиӣ мувофиқат мекунем, нажоди мо қавитар ва солимтар мешавад.

Мо либерализмро рад мекунем, ки дар ҷое, ки баробарии сунъӣ вуҷуд надорад, баробариро маҷбур мекунад ва барои дастгирии заъф қувватро ҷазо медиҳад.

Мо айни замон худро дар системае мебинем, ки инверсияҳои пурраи табиатро дар бар мегирад.
Марҳилаҳои ниҳоии либерализм кӯшиш мекунанд, ки изҳор кунанд, ки мард метавонад зан бошад. Мо дар сиёсатмадорони худ мебинем, ки моро шахсони заиф ва тарсончак "роҳбарӣ мекунанд".

Ин низом ноустувор ва зидди табиат аст. Шумо наметавонед бар зидди табиат исён кунед, зеро табиат дар ниҳоят исёнро ислоҳ мекунад.

Machine Translated by Google

Ягонагии синфӣ бар зидди тақсимоти синфӣ

Роҳи дигари фарқи Сотсиализми Миллӣ аз Марксизм ин аст, ки ягонагии синфӣ бар зидди тақсимоти синфӣ асос ёфтааст.

Сотсиализми миллӣ ваҳдати комили синфиро дар тамоми ҷомеа талаб мекунад. Дар табақаҳо ҳеҷ мушкиле нест. Ҳамеша сарватмандон, табақаи миёна, ашрофон ва ғайра хоҳанд буд. Табақаҳо дар дохили ҷомеа ногузиранд ва натиҷаи тартиботи табиӣ мебошанд.

Онҳое, ки сахт меҳнат мекунанд ва дорои қобилият, ақл ва қобилияти табиӣ мебошанд, беҳтарин нажоди мо, бояд дар ҷомеаи солим ва бар пояи шоистагӣ ба қуллаҳои баланд бирасанд.

Ҳамоҳангсозии табақаҳо ба таври муттаҳид, ки бо хуни муштарак пайвананд, муҳим аст, зеро ҳамаи мо як халқи (нажоди) муштарак ҳастем ва ҷанг бо якдигар барои миллат харобиовар аст.

Ҳамаи мо бояд дар самти як ҳадафи умумӣ, яъне пешрафти мардуми мо ҳамчун як коллективи нажодӣ, пайваста муттаҳид бошем.

Марксизм қасдан кӯшиш мекунад, ки он чизеро, ки онҳо "ҷанги синфӣ" меноманд, ангезиш диҳад, ки ин тафриқаангез буда, нажодро комилан бар зидди якдигар мегардонад ва ягонагӣ ва муттаҳидии миллатро халалдор мекунад.

Хонае, ки тақсим шудааст, наметавонад истодагарӣ кунад. Дар замони сотсиализми миллӣ, ҳар гуна кӯшиш барои аз байн бурдани ягонагии нажодӣ, ба монанди тақсимоти синфии марксистӣ, ба таври дуруст харобкорӣ дар миллат ҳисобида мешавад.

Machine Translated by Google

Чаро Сотсиализми Миллӣ капитализмро рад мекунад

Капитализм парастиши пул аз ҳама болотар аст. Ин бар зарари нажод, саломатӣ ваояндаи мост.

Дар замони сотсиализми миллӣ, чунон ки мо аллакай ба он ишора кардем, иқтисодиёт барои хидмат ба мардум вуҷуд дорад, на баръакс. Сарват, истеҳсолот ва тиҷорат бояд коллективи нажодиро пеш баранд. Ҳар гуна низоми иқтисодӣ, ки фоидаро аз некӯаҳволии мардум болотар мегузорад, ба вуҷуди мо душманӣ мекунад.

Капитализм ба инсонҳо ҳамчун мол ва миллатҳоро ҳамчун бозорҳо мебинад, ки ҳарду барои истисмор омода ва дастрас ҳисобида мешаванд. Он рушди беохир, кушодани марзҳо барои қувваи кории арзонро талаб мекунад ва боиси воридоти хориҷиён барои коҳиш додани музди меҳнат ва паст кардани сатҳи зиндагӣ мегардад. Он заминро ба дороиҳои спекулятивӣ табдил медиҳад ва мардуми моро аз хонаҳо ва оилаҳо маҳрум мекунад. Он ба молияи бе решаи байналмилалӣ мукофот медиҳад ва дар айни замон қудрати онро аз байн мебарад. миллат.

Вақте ки пул ба ҳадафи олӣ табдил меёбад, мусобиқа харҷшаванда мегардад. Барои сармоядорон, ҳама чизи дигар нисбат ба ба даст овардани пули бештар дуюмдараҷа аст.

Капитализм озодиро ваъда медиҳад, аммо моро ба ғуломии қарз ва ивазшавии демографӣ мерасонад. Ин як низоми истеъмоли беохир бо баҳоиояндаи нажоди мост. Сотсиализми миллӣ нажодро аз дигарон болотар мегузорад. пул.

Миллате, ки ба ҷои хун тиллоро парастиш мекунад, нобуд хоҳад шуд.

Machine Translated by Google

Рибо

Рибокорӣ амалияи қарз додани пул бо фоиз, махсусан бо меъёрҳои аз ҳад зиёд аст, то ки қарздиҳанда аз меҳнати қарзгиранда фоида ба даст орад, бе он ки худаш кори самаранок кунад.

Сотсиализми миллӣ риборо ҳамчун як нерӯи аслии паразитӣ ва заҳролуд рад мекунад. Он ба шахсони бесамар имкон медиҳад, ки аз заҳмати истеҳсолкунандагон сарватманд шаванд ва пулро ба силоҳе табдил медиҳад, ки ба ҷои хидмат ба мардум сарватро аз онҳо мекашад.

Дар шароити рибо, қарз ба як шакли ғуломӣ табдил меёбад. Қарзгиранда бояд танҳо барои пардохти фоиз беохир меҳнат кунад, дар ҳоле ки қарздиҳанда ҳеҷ чизро зери хатар намегузорад ва фоидаи беохир ба даст меорад. Ин қонуни табииро баръакс мекунад: қудратмандон ва истеҳсолкунандагон барои сарватманд кардани ғайрисамаранок аз кор мебароянд. Ин як синфи спекулянтҳои молиявиро ба вуҷуд меорад, ки миллатҳоро тавассути қарз, на тавассути истеҳсолоти ҳалол ё хидмат ба онҳо, нажод.

Рибохӯрӣ низ табиатан мураккаб мешавад. Ҳар қадар қарз зиёд бошад, фоиз ҳамон қадар калонтар мешавад ва мураккаб мешавад ва дар ниҳоят ба ҳукми худхизматрасонии миллат табдил меёбад, зеро қарз пайваста меафзояд.

Рибо хуни ҳаёти низоми либералӣ-капиталистӣ аст. Бонкҳои марказӣ пулро аз ҳеҷ чиз чоп мекунанд, тавассути таваррум арзиши асъорро паст мекунанд ва ҷавонон ва наслҳои ояндаро бо қарзҳои пардохтнашаванда банд мекунанд, дар ҳоле ки ҳамон як табақаи молиявӣ аз ҳар як муомилот фоида мебинад. Ин ҷанги иқтисодӣ бар зидди мардум аст.

Баръакс, Сотсиализми Миллӣ талаб мекунад, ки пул ва қарз ба нажод ва миллат хидмат кунанд. Дар замони NS, бонкдорӣ ба давлат ва нажод тобеъ аст.

Фоизҳои қарзҳо қатъиян маҳдуд карда мешаванд ё бо системаҳое иваз карда мешаванд, ки ба ҷои истихроҷи паразитӣ, эҷоди арзиши воқеиро мукофот медиҳанд. NSDAP-и Олмон инро бо шикастани қудрати молияи байналмилалӣ ва равона кардани қарз ба сӯи эҳёи миллӣ ва худкома нишон дод.

Сотсиализми миллӣ бар зидди ин низоми қарздиҳии паразитӣ ҷанг эълон мекунад. Мо заҳри рибоиро рад мекунем ва онро бо иқтисоде иваз мекунем, ки ба пешрафти абадии мардуми мо хизмат мекунад.

Рибо дуздӣ бо номи дигар аст. Мо онро барҳам медиҳем.

Machine Translated by Google

Тахминҳои молиявӣ

Тахмин амалияи харидани дороиҳо ба монанди саҳмияҳо, замин, манзил ва молҳо мебошад, на барои истеҳсол ё истифодаи самаранок, балки танҳо барои фурӯши баъдӣ бо нархи баландтар барои фоидаи бебаҳо.

Ин раванд ба пешрафт ё рушди миллат саҳме намегузорад ва ягон маҳсулот ё хидмат эҷод ё пешниҳод карда намешавад.

Сотсиализми миллӣ тахминҳоро ҳамчун як нерӯи заҳролуд ва паразитӣ, ки иқтисодиёти солимро хароб мекунад ва ба нажод зарар мерасонад, рад мекунад.

Ба ҷои сохтани корхонаҳо, парвариши хӯрокворӣ ё манзили оилаҳо, сармоя ба пайи фоидаи зуди молиявӣ меравад. Спекулянт хатари кам дорад ва кори воқеӣ намекунад, балки сарвати бузургеро аз тағйирёбии нархҳо, ки аз таблиғ, тарс ё манипуляцияи бозор ба вуҷуд омадаанд, ба даст меорад. Тахмин инчунин қонуни табииро дигаргун мекунад: он паразити маккорро нисбат ба онҳое, ки эҷод кардан.

Имрӯз дар Австралия спекулятсияҳои манзилӣ боз ҳам харобиовартаранд. Сармоягузорон ба хонаҳо ҳамчун дороиҳое муносибат мекунанд, ки барои фоида иваз карда мешаванд ва нархҳоро аз он чизе, ки оилаҳои ҷавони сафедпӯст метавонанд харанд, хеле зиёдтар мекунанд. Ин издивоҷро ба таъхир меандозад, сатҳи таваллудро коҳиш медиҳад ва мардуми моро маҷбур мекунад, ки қарзи бузурги якумрӣ ё иҷора гиранд, ки дар натиҷа ба худкушии демографӣ оварда мерасонад.

Замин ва манзил бояд ба нажод хидмат кунанд, ҳамчун манзили устувор барои оилаҳо, на истихроҷи сарвати тахминӣ.

NSDAP-и Олмон талаб мекард, ки спекуляти замин ва дигар шаклҳои даромади бефоида бекор карда шавад. NSDAP биржаҳои саҳҳомиро қатъиян танзим мекард, савдои спекулятивиро маҳдуд мекард ва сармояро ба сӯи автократияи истеҳсолӣ ва мусаллаҳкунии нав равона мекард. Онҳо мефаҳмиданд, ки спекулятсия миллатро ноором мекунад ва молияи бе решаро аз ҳисоби мардум бой мегардонад.

Сотсиализми миллӣ талаб мекунад, ки ҳама фаъолияти иқтисодӣ ба ҷомеаи нажодӣ хизмат кунад. Дороиҳо бояд самаранок истифода шаванд, барои манзили оилаҳо, саноати сохтмон ё таъмини ғизо ва энергия, на барои фоидаи молиявӣ.

Мо ин низоми сарвати бефоидаро рад мекунем. Манзил ва замин барои зиндагӣ ва бунёди нажод аст, на барои фоида. Сармоягузорӣ бояд бо сармоягузорӣ дар саноати истеҳсолӣ ба миллат хидмат кунад.

Дар давраи сотсиализми миллӣ, мо тахмингузориро манъ мекардем ва сармояро барои пешрафти абадии мардуми худ равона мекардем.

Machine Translated by Google

Масъалаи иттифоқҳои касаба

Иттифоқҳои касаба созмонҳои коргароне мебошанд, ки бо корфармоён дар бораи музди меҳнат, шартҳо ва баҳсҳо тавассути корпартоиҳо, сустшавии истеҳсолот ва эътирозҳои истеҳсолӣ дастаҷамъона музокира мекунанд.

Сотсиализми миллӣ иттифоқҳои касабаро аз нигоҳи либералӣ ва марксистӣ рад мекунад. Онҳо асосан ниҳодҳои коммунистӣ мебошанд, ки барои ноором кардани ҷомеа тавассути институтсионализатсияи ҷанги синфӣ тарҳрезӣ шудаанд.

Иттифоқҳои касаба миллатро ба лагерҳои душманӣ тақсим мекунанд. Коргарон бар зидди корфармоён муқобилат мекунанд. Иттифоқҳои касаба хашм, саботаж ва бетартибиҳоро ташвиқ мекунанд, ки ба ҷои ҷомеаи нажодӣ ба тахрибгарони байналмилалӣ хизмат мекунанд.

Корпартоиҳои онҳо истеҳсолотро фалаҷ мекунанд, ба нажод зарар мерасонанд ва ҳадафҳои марксистиро дар бораи заиф кардани миллат барои ба даст овардани қудрат аз ҷониби коммунистҳо пеш мебаранд.

Сотсиализми миллӣ тасдиқ мекунад, ки меҳнат бояд намояндагӣ карда шавад, аммо аз ҷониби мақомоти давлатӣ. Коргарон ва корфармоён ҳама аз як хун ҳастанд ва ҳеҷ гоҳ душман нестанд.

Ҷабҳаи меҳнатии Олмон (DAF) иттифоқҳои касабаи ҷудоихоҳро бо як ниҳоди ягонаи давлатӣ иваз кард, ки низои синфиро аз байн бурд, ҳамаи олмониҳои меҳнаткашро муттаҳид кард ва талошҳоро барои ҳадафҳои муштараки миллӣ равона кард.

DAF барои кормандон некӯаҳволӣ, маориф (ҳам барои корфармоён ва ҳам барои кормандон), фароғати "Қувват тавассути шодӣ" (истироҳатҳо)-ро таъмин намуда, шароити одилонаро барои коргарон таъмин намуд. Ин аз ҷониби давлат назорат ва татбиқ мешуд, бидуни зарурати ҳамлаҳои харобиовар, харобкорӣ ва тафриқаандозӣ.

Ҳама гуна шикоятҳо аз ҷониби давлат баррасӣ мешуданд. Давлат манфиати тамоми миллатро дар назар дорад, аз ин рӯ, ба онҳо метавон эътимод кард, ки баҳсҳоро ҳал кунад ва қарори дурустро барои тавозуни ҳосилнокӣ, адолат ва саломатии коргарон қабул кунад.

Аз "Майн Кампф": "Иттифоқи касабаи миллии сотсиалистӣ созмоне барои ҷанги синфӣ нест, балки созмоне барои ҳифзи ҳамаи он қувваҳои истеҳсолкунандаест, ки бо як хун ба ҳам пайванданд... Вазифаи иттифоқи касабаи миллии сотсиалистӣ тарбияи аъзои он дар маънои ҷомеаи миллӣ ва омода кардани онҳо барои мубориза оянда барои вуҷуди миллат хоҳад буд."

Сотсиализми миллӣ ягонагии пурраи нажодиро дар истеҳсолот талаб мекунад. Мо ҳама гуна абзори тақсимоти синфӣ ё тахрибро рад мекунем. Коргарон ҳамчун як қисми ҷомеаи нажодӣ ҳифз ва шаъну шарафманданд ва ҳеҷ гоҳ набояд ҳамчун силоҳ бар зидди мардуми худ истифода шаванд.

Machine Translated by Google

Роҳбарӣ ҳамчун хидмат ба нажод

Дар замони сотсиализми миллӣ, пешво беҳтарин шахсияти нажод аст. Ӯ аз хидмат ва вазифаи худ ба нажод роҳбарӣ мекунад. Масъулияти ӯст, ки мардуми моро ба сӯи пешрафт пеш барад ва бақои нажодии моро таъмин кунад.

Пешво як шахси боистеъдод аст, ки аз ҳавзаи умумии хуни мо бармехезад, аз ҷиҳати хислат, ирода, ақл ва садоқат қавитарин аст. Ӯ худро бидуни шак тавассути мубориза, қобилият ва садоқат ба нажод дар тӯли замон исбот мекунад. Ӯ таҷассуми иродаи халқ аст.

Сотсиалистҳои миллӣ заъф ва камбудиҳои хоси демократияро рад мекунанд: ҳукмронии оммавӣ ва кумитаҳое, ки дар онҳо масъулият ва ҳисоботдиҳӣ тавассути низоми парлумонии пур аз сухангӯён ва созишкорон норавшан ва печида мешаванд.

Роҳбари Ҳизби Шоҳигарии Муттаҳида (NS) барои муваффақиятҳо ва нокомиҳо пурра масъулият дорад. Гитлер гуфта буд: «Ҳокимият ба поён, масъулият ба боло ҳаракат мекунад». Роҳбар барои ҳар як натиҷа ба мардум пурра ҷавобгар аст.

Нажоди мо ба як пешвои қавӣ ниёз дорад, ки мардуми моро пеш барад, вагарна мо паст мешавем ва ба заъф ва таназзул дучор мешавем.

Machine Translated by Google

Давлат ба нажод хизмат мекунад

Мо дар бораи он сӯҳбат кардем, ки чӣ гуна пешво хидматгори нажод аст ва нажодро ба сӯи болоравии абадӣ ва шукуфоӣ роҳнамоӣ мекунад. Дар ҳамин принсип, худи давлат (ҳукумат) низ хидматгори нажод аст.

Дар замони сотсиализми миллӣ, давлат ҳокими мардум нест. Он танҳо бо як мақсад вуҷуд дорад: ҳифз, нигоҳдорӣ ва пешрафти ҷомеаи зиндаи нажодие, ки онро идора ва роҳбарӣ мекунад.

Давлат воситаи муташаккили иродаи мардум аст. Бо роҳнамоии принсипи роҳбарӣ, қудрат ба поён ва масъулият ба боло ҳаракат мекунад. Давлат барои пешрафти мардуми мо масъул аст. Ҳар як қарор, ҳар як қонун, ҳар як амал тавассути ҳамон як дугонаи NS баррасӣ мешавад: оё ин ба хуни мо хизмат мекунад, миллати моро тақвият медиҳад ва ояндаи абадии моро таъмин мекунад, ё ба нажод зарар мерасонад?

Давлат марзҳои моро аз ҳуҷум муҳофизат мекунад. Он хуни моро тавассути сиёсатҳое, ки оилаҳо ва ҷомеаи солимро тарғиб мекунанд, ҳифз мекунад. Он иқтисодиётро ба сӯи худкифоӣ равона мекунад ва имкони истисмор аз ҷониби сармояи хориҷиро аз байн мебарад. Муҳимтар аз ҳама, давлат ҳар гуна қувваеро, ки мехоҳад ягонагии моро вайрон кунад, хоҳ хориҷӣ ва хоҳ дохилӣ, саркӯб мекунад.

Сотсиалистҳои миллӣ давлати либералиро рад мекунанд, ки миллатро ҳамчун бозори бемарз барои ҳама боз медонад ва ба бегонагон имкон медиҳад, ки ворид шаванд ва сармояи бе реша қувват ва захираҳои моро аз байн барад. Дар замони сотсиализми миллӣ, давлат ҳам ҳимоятгар ва ҳам пешбарандаи мардуми мост.

Гитлер дар китоби "Майн Кампф" гуфтааст:

«Давлат воситаи расидан ба ҳадаф аст. Ҳадафи он дар ҳифз ва пешрафти ҷомеаи мавҷудоти зиндаи аз ҷиҳати ҷисмонӣ ва равонӣ якхела аст. Худи ҳамин ҳифз ҳадафи ниҳоӣ аст».

Давлат ба нажод, пешрафт ва ҳифзи он хизмат мекунад.

Ҳеҷ чизи дигар нест, вагарна он ҳаққи вуҷуд доштанро надорад.

Machine Translated by Google

Авторкияи иқтисодӣ: худкифоӣ барои миллат

Авторизмҳои иқтисодӣ сиёсати мақсадноки худкифоии миллӣ ва истиқлолияти иқтисодӣ мебошад. Ин маънои онро дорад, ки ҷомеаи нажодӣ озуқаворӣ, энергия, ашёи хом ва молҳои саноатиро, ки барои зинда мондан ва пешрафти он муҳиманд, истеҳсол мекунад ва дар айни замон вобастагиро ба тиҷорати хориҷӣ ва молияи байналмилалӣ/ ҷаҳоншиносӣ кам ё дар ҳолати беҳтарин аз байн мебарад.

Сотсиализми миллӣ автаркияро ҳамчун унсури асосии соҳибихтиёрии нажодӣ тасдиқ мекунад. Иқтисод танҳо барои хидмат ба мардум вуҷуд дорад, на барои сарватманд кардани сармоядорони бе реша ё осебпазир кардани мо дар баробари қудратҳои хориҷӣ.

Автаркия кафолат медиҳад, ки мардуми мо аз гуруснагӣ, таҳрим ё шантаж ба итоаткорӣ эмин намонанд. Он нажодро аз занҷирҳои рибохӯрии байналмилалӣ ва тахминҳое, ки ба миллати мо зарар мерасонанд, муҳофизат мекунад. Бо тобеъ кардани истеҳсолот ба мардуми худ, мо уствории миллиро ба вуҷуд меорем, бо қонуни табиӣ мувофиқат мекунем (нажодҳои қавӣ худро пурра таъмин мекунанд) ва барои ҳама гуна муборизаи оянда омода мешавем.

Капитализми либералӣ баръакс аст; он ба ҳамбастагӣ ва ҷаҳонишавӣ парастиш мекунад. Марзҳои кушода моро бо қувваи кории арзон пур мекунанд, қарзи хориҷӣ наслҳоро ғулом мекунад ва воридот моро ба ихтиёри таъминкунандагони душман мегузорад. Дар натиҷа, миллат ба минтақаи иқтисодӣ, заиф ва истисморшаванда табдил меёбад.

Аутаркия на ҳамеша "осонтарин" вариант аст, аммо он муҳим аст, он интизом, навоварӣ ва баъзан фидокориро талаб мекунад. Ин ягона роҳи истиқлолияти ҳақиқӣ аст. Нажоде, ки истеҳсоли худро назорат мекунад, сарнавишти худро назорат мекунад.

Чунон ки Адолф Гитлер гуфта буд: «Танҳо як манфиат вуҷуд дорад ва он манфиати миллат аст ва танҳо як назари ягона ин аст, ки Олмон бояд аз ҷиҳати сиёсӣ ва иқтисодӣ ба ҳолати худкифоӣ оварда шавад... Хулоса, ман зарур мешуморам, ки дар ҳама соҳаҳое, ки имконпазир аст, 100% худкифоӣ ба даст оварда шавад».

Сотсиализми миллӣ вобастагӣ аз ҳама гуна шахсони берунаро рад мекунад ва худкифоиро талаб мекунад, то мардуми мо абадан ва озод аз чанголи низоми байналмилалӣ боло раванд.

Machine Translated by Google

Оила санги бинои миллат аст

Оила санги бинои миллат аст. Он хурдтарин ва табиии халқи мост. Он гаҳвораест, ки дар он насл таваллуд, парвариш ва интиқол меёбад.

Ҳар як нобиғаи инфиродии нажоди мо, ҳар як пешво, ҳар як эҷодкор, рассом, ҳар як мард ё зани қавӣ, ки мардуми моро пеш мебарад, аз оила сарчашма мегирад.
Оилаи ҳастаӣ ҷоест, ки хун идома меёбад, арзишҳо ташаккул меёбанд ва садоқат ба коллектив аввалин шуда омӯхта мешавад.

Оилаи мустаҳкам фарзандони қавӣ ба воя мерасонад. Кӯдакони қавӣ барои бунёди як миллати қавӣ ба воя мерасанд. Оилаи заиф ё вайроншуда тамоми ҷомеаи нажодиро заиф мекунад.

Сотсиализми миллӣ оиларо ҳамчун пояи ҳама чиз тасдиқ мекунад. Он модариро ҳамчун даъвати олӣ, ки ба дунё овардан ва тарбия кардани фарзандони сафедпӯсти солимро ба ӯҳда дорад, эҳтиром мекунад. Он оиларо аз таназзул, аз фишорҳои иқтисодӣ, ки таваллуди кӯдаконро ба таъхир меандозанд ё монеъ мешаванд ва аз идеологияҳое, ки нақшҳои табиии мард ва занро коҳиш медиҳанд, муҳофизат мекунад.

Марксизм ва либерализм мекӯшанд, ки оиларо заиф ва нобуд кунанд, ҳамчун воситаи харобкорӣ барои шикастани пайвандҳои нажодӣ, ки мо ҳамчун як даста дорем ва ба истисмори мардуми худ иҷозат медиҳанд.

Давлат, ҳамчун хизматгори нажод, вазифадор аст, ки оилаҳоро бо сиёсатҳое, ки издивоҷ, фарзанд ва соҳиби хона буданро барои мардуми мо имконпазир мегардонанд, дастгирӣ ва ба онҳо имкон диҳад.

Адолф Гитлер гуфта буд: «Оила ҳастаи миллат аст».

Миллате, ки оилаҳои худро нодида мегирад, аз асли худ пӯсида мешавад. Бо ҳар як оила ояндаи нажоди мо нуҳуфта аст.

Machine Translated by Google

Баландшавии абадӣ: Марди оянда

Сотсиализми миллӣ на танҳо дар бораи зинда мондани нажоди мост, балки баландӣ ва ангезаи абадӣ барои боло рафтан ва пеш бурдани мардуми мо ба сатҳи баланди вуҷуд ва вуҷуд аст.

Аврупоиҳои сафедпӯст дорои ангезаи табиӣ ва табиӣ барои пайваста навоварӣ, такмил ва рушд мебошанд. Мардуми мо дар гузашта ба чизҳои қариб ғайриимкон ва нофаҳмо ноил гардидаанд. Бартарии сафедпӯстон ба ҷаҳон навовариҳо ва ихтирооти бешуморро фароҳам овардааст. Сотсиализми миллӣ инро рамзгузорӣ мекунад.

хусусияти генетикии мардуми моро ба таълимоти сиёсӣ табдил медиҳад.

Ҳар коре, ки мо дар ин замин мекунем ва саҳм мегузорем, барои онҳое аст, ки пас аз мо меоянд - инсони оянда. Ин фалсафаи пешрафти ҳам ҷомеа ва ҳам хуни мо ба самти боло ҷузъи ҷудонашавандаи сотсиализми миллӣ ва ҳам ҷомеаҳои солим аст.

Ҳар як насли мардуми мо бояд ба дастовардҳои пешина такя кунад ва мардум ва миллати худро пеш барад. Рукуд ё коҳиш қобили қабул нест.

Дар давраи либерализм, мо шоҳиди он будем, ки ҳар як насл пас аз давраи беби-бумерҳо ба поён мефаромад, ба таҳсилоти камтар, қобилият ва қобилияти камтар ва ба мушкилоти иқтисодӣ дучор мешуд. Ин баръакси бунёди ҷомеа барои инсони оянда аст, ба ҷои он ки як наслро ба ҳисоби ҳамаи дигарон сарватманд гардонад.

Сотсиализми миллӣ болоравии абадиро талаб мекунад. Инсони оянда бояд аз мо қавитар, қобилиятноктар, эҷодкортар ва хирадмандтар бошад. Офаридани ӯ вазифаи мост.

Machine Translated by Google

Роҳи пешрафт: Сотсиализми миллӣ дар Австралия ва

дар саросари ҷаҳон

Сотсиалистҳои миллӣ бояд кӯшиш кунанд, ки ҳарчи самаранок ва бо интизомтарин ба таври имконпазир коллективӣ ва ташкилӣ шаванд.

Пояи идеологӣ ва марҳилаи таълимӣ як чиз аст, аммо он бояд табиатан ба созмондиҳии амалӣ ва воқеӣ табдил ёбад. Сотсиалистҳои миллӣ бояд дар атрофи роҳбароне, ки беҳтарин нажоди моро намояндагӣ мекунанд, ба таври иерархӣ ва меритократӣ мутамарказ шаванд. Онҳо бояд аз ҳар гуна воситаҳои созмондиҳӣ, ки дар кишварҳои худ дастрасанд, истифода баранд.

Ҳангоме ки ҳаракати мо рушд мекунад ва низом маҳдудиятҳои худро сахттар мекунад, сотсиалистҳои миллӣ бояд барои самаранокии ҳадди аксар мутобиқшаванда, гуногунҷабҳа, тактикӣ ва оқилона дар ташкили худ бошанд ва дар айни замон ба низом имкони зиндонӣ кардани фаъолонро надиҳанд.

Моделҳои зиёде мавҷуданд. Ташкилотчиёни моҳири миллӣ-сотсиалистӣ бояд аз ҳамаи онҳо истифода баранд. Фаъолият, намоишҳои кӯчагӣ ва клубҳои фаъоли "қабила ва таълим" бояд дар як иттиҳод муттаҳид карда шаванд.
сохтор

Барои онҳое, ки дар кишварҳои маҳдудтар зиндагӣ мекунанд, агар воситаҳои дигари ташкилӣ мавҷуд набошанд, онҳо метавонанд парлумонистии NS-ро пайгирӣ кунанд.

Аз ҳар касе, ки зӯровариро ташвиқ мекунад ё пешниҳод мекунад, худдорӣ кунед. Ин шахсонро фавран аз наздиконатон дур кунед.

Чизи аз ҳама муҳим модели мушаххас нест, ҳатто агар баъзеҳо нисбат ба дигарон самараноктар бошанд.

Муҳимтар аз ҳама ин аст, ки созмондиҳӣ ва марказонидани миллии сотсиалистӣ воқеан рух дода истодааст. Ҷаҳонбинии мо аз пешсафони мардоне, ки барои амалӣ кардани идеологияи сиёсии мо ташкил мешаванд, талаб мекунад.

Замони мо ҳоло аст. Оянда ба онҳое тааллуқ дорад, ки заҳмат мекашанд — онҳое, ки устувор, шуҷоъ ва иродаи устувор ва садоқати худро ба ҳаракати мо нигоҳ медоранд.